

# USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Miladou Mašinovou ve věci

navrhovatelů: a) Ing. M. F., nar. xxx, bytem xxx  
b) J. F., nar. xxx, bytem xxx  
zastoupených Mgr. et Mgr. Patrikem Tauerem, advokátem se sídlem  
Vinohradská 2134/126, 130 00 Praha 3

za účasti: Společenství vlastníků domu Xxx, IČ xxx, sídlem xxx xxx  
zastoupený advokátem JUDr. Lukášem Klicperou, sídlem Sokolská  
1802/32, 120 00 Praha 2

## o vyslovení neplatnosti usnesení shromáždění účastníka

### t a k t o :

- I.** Soud vyslovuje neplatnost usnesení č. 3 účastníka ze dne 23. 6. 2022, kterým bylo přijato následující usnesení: „*Shromáždění schvaluje povinnost vlastníků jednotek uhradit ednorázový příspěvek dle § 1180 odst. 2 OZ na každou jednotku stejně ve výši 20. 935 Kč, a to do 31. 8. 2022. Předseda společenství tento jednorázový příspěvek započte v co nejvyšší přípustné výši proti pohledávce vlastníků jednotek na zákonnou pokutu jednotek na zákonnou pokutu dle § 13 zák. č. 67/2013 Sb. za pozdní dodání řádného vyúčtování za rok 2018. Částky případně skutečně přijaté ze strany společenství na jednorázové příspěvky se mohou případně použít na jiné náklady (vlastní) správní činnosti společenství vlastníků.*“
- II.** Soud vyslovuje neplatnost usnesení č. 4 účastníka ze 23. 6. 2022: „*Shromáždění schvaluje sadu koeficientů zohledňujících rozdílnou náročnost vytápěných místností na dodávku tepelné energie danou jejich polohou dle přílohy zápisu.*“
- III.** Soud vyslovuje neplatnost usnesení č. 7 shromáždění účastníka z 23. 6. 2022 ve znění: „*Shromáždění rozhoduje, že pokuta dle § 13 zák. č. 67/2013 Sb. se stanovuje ve výši 1,- Kč za každý započatý den prodlení s nepeněžitým plněním, a to ode dne přijetí tohoto usnesení a pro všechna nepeněžitá plnění, k jejichž plnění se může tato pokuta dle zákona vztahovat. Stanovení výše pokuty dle předchozí věty se vztahuje také pro případné budoucí povinnosti, resp. jejich porušení, implementované do zákona č. 67/2013 Sb., na které by se mohla příslušná pokuta vztahovat. Pro případ, že by jakýkoliv příslušný orgán z jakýchkoliv důvodů rozhodl, že snížení výše předmětné pokuty na 1,-Kč bylo příslušnými orgány posouzeno jako neplatné, má se za to, že shromáždění stanovuje výši této pokuty na 2,- Kč. Pokud by však snížení výše předmětné pokuty na 2,-Kč bylo posouzeno jako neplatné, má se za to, že shromáždění stanovuje výši této pokuty na 3,- Kč a tak dále vždy o 1,-Kč. Shromáždění volí tuto konstrukci, jelikož není zřejmé, jaké snížení by mohlo být příslušnými orgány posouzeno jako přípustné. Shromáždění je však přesvědčeno, že nejsou dány žádné zákonné důvody pro posouzení stanovení výše předmětné pokuty na 1,-Kč za neplatné, a uvedenou konstrukci volí pouze podpůrně jako zajištění toho, aby byla v co největší míře naplněna jeho vůle.*“
- IV.** Soud vyslovuje neplatnost usnesení č. 8 shromáždění účastníka z 23. 6. 2022: „*Pokud vlastník jednotky nesouhlasí s doručeným vyúčtováním služeb dle zák. č. 67/2013 Sb., je povinen v zákonné lhůtě dle § 8 odst. 2 zákona č. 67/2013 Sb. podat SVJ námitky ke způsobu a obsahu vyúčtování služeb. Tyto námitky musí být zcela konkrétní, tj. musí obsahovat zcela konkrétní vady vyúčtování služeb, které jsou vlastníkem*

Shodu s prvopisem potvrzuje S.M.

*jednotky namítány. Pokud mají namítané vady vyúčtování služeb podle příslušného vlastníka jednotky vliv na uvedenou výši přeplatku, či nedoplatku, je vlastník jednotky povinen uvést také tuto skutečnost a současně uvést vlastní představu o přeplatku, či nedoplatku, přičemž tuto představu musí zřejmým způsobem (za použití zřejmé, logické a pochopitelné úvahy) vycházet z podaných námitek. To vše platí také pro případná opravná vyúčtování doručená vlastníkově jednotky. Pokud vlastník jednotky nesplní výše uvedené povinnosti, a přesto po uplynutí zákonné lhůty pro podání námitek zpochybní řádnost vyúčtování služeb, přičemž bude uvádět konkrétní vady vyúčtování služeb, které neuvedl v námitkách, pak bude toto jednání považováno za hrubě neloajální vůči SVJ, hrubě nepoctivé a podstatně omezující výkon práv ostatních vlastníků jednotek, jelikož tito se budou případně fakticky podílet na nákladech souvisejících soudních sporů či pokut dle § 13 zákona č. 67/2013 Sb. a budou negativně ovlivněni souvisejícími provozními potížemi, kterým bylo možné předejít, pokud by nedošlo k porušení výše uvedených pravidel.“*

V. Návrh na vyslovení neplatnosti usnesení shromáždění účastníka konaného dne 23. 6. 2022 přijatých pod bodem č. 5 a 6 se zamítá.

VI. Účastník je povinen zaplatit navrhovatelům na účet jejich právního zástupce na náhradu nákladů řízení částku 15 517,4 Kč, a to do tří dnů od právní moci usnesení.

### **Odůvodnění:**

1. Návrhem došlým soudu 11. 9. 2022 se navrhovatelé jako členové účastníka domáhali vyslovení neplatnosti šesti usnesení přijatých shromážděním účastníka dne 23. 6. 2022, která souvisejí s problematikou chybného vyúčtování nákladů, a to pro rozpor se stanovami a zákonem.
2. Usnesením přijatým pod bodem 3 byl schválen tzv. jednorázový příspěvek ve výši 20 935 Kč, důvodem tohoto rozhodnutí byla snaha obejít zákonnou povinnost platit pokutu 50 Kč denně za zpoždění v doručení vyúčtování za rok 2008, kdy to měl účastník povinnost doručit nejpozději do 30. 4. 2019, tuto povinnost nesplnil řádně a včas, což sám nakonec uznal. K datu přijetí napadeného rozhodnutí činila výše této pokuty právě 20 935 Kč. Aby účastník nemusel tuto pokutu hradit, rozhodlo shromáždění napadeným usnesením o schválení povinnosti vlastníků jednotek uhradit jednorázový příspěvek v této výši podle § 1180 odst. 2 občanského zákoníku, který následně bude započten v co nejvyšší přípustné výši proti pohledávce vlastníků jednotek na tuto zákonnou pokutu podle čl. 13 zákona č. 67/2013 Sb. za pozdní dodání řádného vyúčtování za rok 2018. Účastník uznal pohledávku na zákonnou pokutu vůči i těm vlastníků, kteří v domě 2018 žádnou jednotku nevlastnili, a nebyli tudíž členy SVJ, potažmo příjemci služeb, což je podmínkou možnosti uplatnit zákonnou pokutu za nedodání vyúčtování, avšak nikoli nárok navrhovatelů, a to v dubnu 2022, v červnu pak bylo přijato napadené rozhodnutí. Přijatá usnesení jsou tak v rozporu s čl. IX stanov účastníka a ust. § 212 občanského zákoníku, jelikož vůči navrhovatelům takto účastník nepostupoval stejně jako vůči ostatním členům účastníka, tedy byla porušena zásada rovnosti, jedná se tedy o znevýhodňování navrhovatelů, nerovné, selektivní zacházení s nimi, přičemž toto rozhodnutí zasahuje do majetkové sféry navrhovatelů. Rozpor s čl. IX stanov pak spočívá v tom, že účastník jako takový (SVJ) není oprávněn vzhledem k účelu a jeho působnosti uznávat svoji povinnost z titulu pokuty vůči jednotlivým členům společenství.
3. Usnesením č. 4 byla schválena pravidla rozúčtování a polohové koeficienty dle § 6 odst. 2 zákona č. 67/2013 Sb. Tato sada koeficientů podle dikce usnesení má zohledňovat rozdílnou náročnost na vytápění místností na dodávku tepelné energie danou jejich polohou. Navrhovatelé tvrdili, že toto rozhodnutí je věcně zcela chybné, neboť tyto schválené koeficienty nereflktují skutečné stavební provedení domu, například podsklepení. Chybnost tohoto rozhodnutí pramení z neznalosti odborné problematiky členy společenství. Chybné výpočty se týkají bytu č. 1, nebytového prostoru, a bytu č. 2,

Shodu s prvopisem potvrzuje S.M.

což navrhovatelé prokazovali znalecký posudkem, který si nechali vypracovat. Navíc schválená sada koeficientů je v rozporu s kogentní úpravou zákonnými předpisy (zákonem č. 67/2013 Sb. a vyhláškou č. 269/2015 Sb.), tedy tyto schválené koeficienty jsou chybné z toho důvodu, že nekorespondují s rozměry jednotek, dům je špatně zaměřen a nebylo kalkulováno se skutečností, že je podsklepen.

4. Pokud jde o usnesení 5–8, ta se týkají snížení zákonné pokuty za nesprávné (pozdní) vyúčtování služeb) a jsou v rozporu se zákonem č. 67/2013 Sb. z toho důvodu, že se jedná o natolik extrémní snížení (na 1 Kč), že takto nízká pokuta ztrácí faktický význam (charakter pokuty), čímž by došlo k zasažení do majetkové sféry navrhovatelů. Zároveň jde o obcházení závěrů soudních rozhodnutí ve věci 78 Cm 84/2020 vedeného u zdejšího soudu, v rámci kterého byl zaujat závěr, že takto extrémní snížení pokuty za pozdní vyúčtování je neplatné. Obcházení těchto soudních rozhodnutí spočívá v tom, že v návaznosti na v nich obsažené právní závěry byla napadená rozhodnutí pouze odlišně formulována, a to tak, že snížení pokuty je stanoveno recipročně, tedy jak pro SVJ tak pro jeho členy pro případ vzniku nároku na pokutu z různých možných důvodů pro obě strany. Podle navrhovatelů tato reciprocita nic nemění na takto extrémním nezákonném snížení pokuty, která tak ztrácí svůj význam. Navíc, jak argumentovali, usnesení přijaté pod bodem 5 není fakticky žádným rozhodnutím, jelikož se jedná pouze o proklamaci.
5. Podobně usnesení č. 6 nepředstavuje žádné faktické rozhodnutí, nýbrž ve skutečnosti pouze proklamaci vůči soudu v návaznosti na rozhodnutí ve věci 78 Cm 84/2020, jedná se o projev souhlasu s rozhodováním soudu.
6. Pokud jde pak o usnesení č. 7, byla stanovena výše pokuty podle § 13 zákona č. 67/2013 Sb. na 1 Kč za každý započatý den prodlení, v další části tohoto usnesení je pak přijata konstrukce, pokud jde o výši snížení této pokuty v závislosti na možnostech soudních rozhodnutí ve věci, tedy fakticky je v této části neurčitě.
7. Usnesením č. 8 byla stanovena pravidla pro podání námitek proti vyúčtování, a to podle navrhovatelů v rozporu s kogentní právní úpravou stanovenou zákonem č. 67/2013 Sb. Navíc další povinnosti stanovené tímto rozhodnutím přijatým pod bodem č. 8, pokud jde o náležitosti vyúčtování, jsou stanoveny vágně a obecně formulované. Z uvedených důvodů je tedy podle navrhovatelů přijaté rozhodnutí pro rozpor se zákonem neplatné.
8. Pokud jde o argumentaci účastníka množstvím zahájených soudních sporů, k tomu navrhovatelé zdůraznili, že jednak jich není takové množství, jak účastník uvádí, navrhovatelé byli v řadě z nich úspěšní, nejde tedy ze strany navrhovatelů o šikanózní přístup.
9. Účastník nezpochybnil tvrzení navrhovatelů ohledně skutečností vztahujících se k aktivní legitimaci navrhovatelů ani co do přijetí napadených rozhodnutí. Argumentoval fakticky pouze tím, že přijatá rozhodnutí jsou reakcí na chování navrhovatelů a jejich dcer, které jsou rovněž členkami účastníka, kdy mají účelově postupovat vůči účastníkovi, od roku 2015 iniciovali kolem dvaceti soudních sporů za situace, kdy navrhovatelé neplatili zálohy a následně provedené vyúčtování zásadně napadali jako nesprávné, mnohdy blanketním způsobem bez uvedení důvodů. Účastník musí na základě jejich námitek vyúčtování přepřepočítávat a navrhovatelům tak vzniká nárok na pokutu za jeho pozdní vypracování. Tvrdil, že díky tomu, že navrhovatelé neplní své platební povinnosti vůči SVJ, doplácí na jejich dluhy sousedé, čemuž se účastník snaží zabránit napadenými usneseními. Poukazoval na to, že navrhovatel F. je sám znalcem a k tomuto popsání postupu využívá s ním spolupracujícího znalce Š.. Usnesení byla přijata v souladu se zákonem a stanovami, v této souvislosti účastník zdůraznil, že veřejná moc by měla do soukromoprávního uspořádání v SVJ zasahovat pouze zdrženlivě, v této souvislosti akcentoval, že by mělo být v případě zjištění neplatnosti aplikováno ust. § 260 odst. 1 občanského zákoníku. Potvrdil, že usnesení č. 5–8 souvisejí s rozhodnutím Vrchního soudu v Praze z 8. 3. 2022 č. j. 6 Cmo 134/2021-36 ve věci vedené u zdejšího soudu 78 Cm 84/2020-20. K usnesení č. 3 tvrdil,

že z něj nijak nevyplývá nějaká návaznost na tvrzené navrhovateli uznání nároku pokutu za pozdní vyúčtování služeb, nejde tedy o nerovný přístup vůči navrhovatelům. K usnesení č. 4 uvedl, že nepředstavuje rozpor s kogentními ustanoveními zákona, důvodem přijetí tohoto usnesení je i v tomto případě reakce na soudní spory zahajované navrhovateli, tedy snaha preventivně do budoucna zamezit zahajování dalších soudních sporů. Dále uvedl, že nárok na pokutu za pozdní vyúčtování uplatnili i další členové shromáždění, přičemž stanovení mimořádného příspěvku je jediným způsobem, jak sanovat výdaje společenství z titulu tohoto vzniklého nároku a souvisejících soudních sporů, jelikož jediným zdrojem financí účastníka jsou příspěvky členů společenství. K usnesení č. 5 a 6 se vyjádřil, že jejich neplatnost nelze vyslovit, jelikož ve skutečnosti nejde o rozhodnutí, ale o proklamace. Ke snížení zákonné pokuty usnesením č. 7 podle názoru účastníka je toto rozhodnutí v souladu s usnesením Vrchního soudu v Praze ve věci 74 Cm 242/2021, kdy podle názoru účastníka neplatnost usnesení o snížení zákonné pokuty spočívala v tom, že toto snížení nebylo učiněno recipročně. Rovněž usnesení č. 8 je v souladu se zákonem a stanovami, kdy řeší náležitosti námitek proti vyúčtování, kdy o této otázce shromáždění rozhodovalo v návaznosti na dosavadní praxi navrhovatelů.

10. Soud provedl účastníky navržené důkazy, z nich pak vycházel zejména ze zápisu z předmětného shromáždění, ze znaleckého posudku znalce Karla Šlechty, z konceptu dohody o uznání nároku na zákonnou pokutu, z vyjádření z 7.7.2022, z rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č.j. 6 Cmo 134/2021-36 a 9 Cmo 28/2023-95, z informace o jednotce č. 362/12 (řízení č. V-30637/2020), o jednotce č. 362/4 (řízení č. V-85098/2021), ze zápisu ze shromáždění z 11.10.2023, z rozsudků zdejšího soudu jako odvolacího č.j. 91 Co121/2023-451 a 30 Co214/2023-385, z protokolu z jednání u Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 5.12.2023, z dohod o uznání nároku na pokutu a o změně splatnosti pokuty mezi účastníkem a V.B., Mgr. K.C., P.F., R.M., manželi P., manželi P., S.P., P.M., K.M. a R.T., J.L., V.H.. Skutečnost, že navrhovatelé jsou členy účastníka a že bylo přijato napadené rozhodnutí, byly dále mezi účastníky nesporné, stejně jako, že navrhovatelé hlasovali proti jeho přijetí.
11. Podle ust. § 1209 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb. (NOZ) se přehlasovaný vlastník, pokud je pro to důležitý důvod, může domáhat u soudu, aby soud rozhodl o záležitosti týkající se správy domu a pozemku.
12. Podle ust. § 1221 odst. 1 NOZ, pokud z ustanovení o společenství vlastníků nevyplývá něco jiného, použijí se přiměřeně ustanovení o spolku včetně ustanovení o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku.
13. Ustanovení § 6 odst. 1až 4 zákona č. 67/2013 Sb. upravuje postup při rozúčtování nákladů na vytápění a teplou vodu pro dům, ust. § 13 odst. 1 a 2 upravuje pokutu za prodlení s nepeněžitým plněním, která nesmí přesáhnout 50 Kč denně, resp. je stanovena v této výši, pokud nedojde k jinému rozhodnutí společenství.
14. Ustanovení § 8 odst. 2 zák. č. 67/2013 Sb. upravuje možnost příjemce služeb do třiceti dnů od doručení vyúčtování předložit námitky proti němu poskytovateli služeb, který je musí vyřídit do 30 dnů od jejich předložení. Žádné další podmínky ani možnost postup stanovit jinak toto ustanovení neobsahuje.
15. Podle ust. § 212 NOZ nesmí korporace svého člena bezdůvodně zvýhodňovat ani znevýhodňovat.
16. Podle ust. § 260 NOZ soud neplatnost rozhodnutí orgánu spolku nevysloví, došlo-li k porušení zákona nebo stanov, aniž to mělo závažné právní následky, a je-li v zájmu spolku hodném právní ochrany neplatnost nevyslovit, ani tehdy, došlo-li by tím k podstatnému zásahu do práva třetí osoby nabytého v dobré víře.
17. Po zhodnocení provedeného dokazování soud dospěl k závěru, pokud jde o usnesení č. 3, kterým byl schválen jednorázový příspěvek ve výši 20 935 Kč, vzhledem k tomu, že ve vztahu k ostatním vlastníkům, od kterých obdržel předžalobní výzvu k úhradě zákonné

pokuty za pozdní doručení vyúčtování, účastník tento jejich nárok uznal a dohodl se s nimi na splatnosti k datu 31. 8. 2022, avšak vůči navrhovatelům nikoliv (to jednak účastník činí nesporným, jednak má soud za prokázané vyjádřením účastníka ve věci u Obvodního soudu pro Prahu 8 29 C 138/2022), když podle názoru soudu od počátku neměl v úmyslu tento nárok na pokutu vůči navrhovatelům uznat. Pokud by tomu bylo jinak, měl možnost uznání aktivně učinit, neučinil, takže na rozdíl od ostatních členů společenství (včetně pozdějších nabyvatelů jednotek) vůči navrhovatelům jejich nárok na pokutu neuznal. To samo o sobě prokazuje nerovný přístup účastníka vůči navrhovatelům. S ohledem na zásadu předvídatelnosti soudního rozhodnutí soud činí tento závěr i s přihlédnutím k závěrům přijatým zdejším soudem ve věci sp.zn. 74 Cm 242/2021, když se v daném případě jedná o stejnou situaci, která byla předmětem posuzování v tomto řízení, kdy je ve výsledku povinnost tímto usnesením stanovená (jednorázový příspěvek) ukládána pouze navrhovatelům, dochází tak, vzhledem k tomu, že právo na řádné vyúčtování nelze členu společenství upírat, k jejich bezdůvodnému znevýhodnění, což je v rozporu se zákonem. Tím spíše je nutno přijmout tento závěr, že, jak bylo prokázáno, nárok byl uznán i dvěma členům SVJ, kteří v předmětné době nebyli vlastníky bytů, potažmo členy společenství, což činí nerovné zacházení s navrhovateli ještě patrnějším. Tyto závěry má soud za prokázané jednak vyjádřením účastníka ze 7. 7. 2022 ve věci 29 C 138/2022 a dále dohodami o uznání závazku a potvrzením o vkladu do katastru nemovitostí.

18. Co se týče usnesení č. 4, soud má za prokázané znaleckým posudkem znalce Šlechty, který soud nemá důvod hodnotit jako nevěrohodný, jelikož má veškeré náležitosti a pouhé tvrzení účastníka, že navrhovatel jakožto také znalec jej využívá ve svůj prospěch, nemůže věrohodnost tohoto důkazu zpochybnit, že sada koeficientů, jak byla tímto usnesením schválena, je chybná. Navíc, jak bylo zjištěno protokolem ze shromáždění z 11. 10. 2023, sám účastník chybnost této sady uznal. Soud tal uzavírá, že toto usnesení je v rozporu s § 6 odst. 2 zákona č. 67/2013 Sb..
19. Pokud pak jde o usnesení přijatá pod body č. 5, 6, nejedná se ve skutečnosti o rozhodnutí, nýbrž o pouhou proklamaci, a z tohoto důvodu nelze neplatnost takového usnesení vyslovovat, soud proto návrh na vyslovení neplatnosti těchto usnesení zamítl.
20. Pokud pak jde o usnesení přijaté pod č. 7, kterým byla snížena pokuta podle § 13 zákona č. 67/2013 Sb. na 1 Kč za každý započatý den prodlení s nepeněžitým plněním, soud má za to, že vzhledem k tomu, že jde o natolik extrémní snížení, že by v takovém případě pokuta zcela ztrácela svůj sankční charakter, a z tohoto důvodu hodnotí toto usnesení jako rozporné s citovaným ustanovením § 13 zákona č. 67/2013, tudíž z tohoto důvodu jako neplatné. Pokud v této souvislosti účastník argumentoval závěry usnesení Vrchního soudu v Praze 6 Cmo 134/2021-36, že z něj má vyplývat, že pokud by takto nízká pokuta byla stanovena recipročně (navzájem pro obě strany), pak by bylo usnesení platné, soud tuto argumentaci nesdílí s tím, že v tomto smyslu závěry tohoto rozhodnutí nevyznívají, a má za to, že ani reciproční stanovení takto nízké pokuty nemůže nic změnit na tom, že její výše 1 Kč za každý den prodlení, je natolik nízká, že eliminuje záměr sledovaný ustanovením § 13 odst. 2 zákona č. 67/2013 Sb.
21. Pokud pak jde o usnesení přijaté pod č. 8, kterým byly stanoveny náležitosti námitek proti vyúčtování služeb podle § 8 odst. 2 zákona č. 67/2013, pak soud má za to, že se jedná o rozhodnutí, které ve skutečnosti představuje změnu tohoto kogentního ustanovení, kdy nad rámec tohoto ustanovení jsou napadeným usnesením ustanovovány další požadavky co do náležitostí námitek proti vyúčtování, které tudíž oproti obsahu § 8 odst. 2 tohoto zákona ztěžují možnost podat námitky proti tomuto vyúčtování. Jedná se tedy z tohoto důvodu o usnesení, které je v rozporu s citovaným kogentním ustanovením zákona č. 67/2013 Sb., a je proto z tohoto důvodu neplatné.
22. Pokud účastník argumentoval potřebou aplikovat ust. § 260 NOZ, pak soud má za to, že vzhledem k tomu, že napadená usnesení svými důsledky zasahují do majetkové sféry

- navrhovatelů, podmínky pro jeho aplikaci dány nejsou. Stejně tak, pokud účastník argumentoval, že se ze strany navrhovatelů jedná o zneužití práva zejména v podobě podávání účelových žalob k soudu, soud má za to, že důkazy provedenými na návrh účastníka žádná taková skutečnost nebyla prokázána, když z dokazování vyplývá, že navrhovatelé jsou ve významném počtu případů v soudních sporech, které zahájili, úspěšní.
23. Ze shora uvedených důvodů soud v případě usnesení přijatých pod č. 3, 4, 7 a 8 tato usnesení shledal nepatnými. Nedospěl k závěru, že by se jednalo o rozhodování v záležitostech, které nespádají do kompetence shromáždění společenství vlastníků jednotek, vyslovil proto neplatnost přijatých usnesení. Pokud pak jde o usnesení přijatá pod bodem 5 a 6, v tomto případě se jedná o pouhé proklamace, nikoli rozhodnutí s důsledky v podobě práv a povinností, z toho důvodu nelze vyslovit jejich neplatnost. Proto v tomto rozsahu návrh na vyslovení jejich neplatnosti zamítl.
24. O nákladech řízení pak rozhodl v souladu s ust. § 142 o.s.ř. podle úspěchu ve věci, kdy náhradu nákladů přiznal úspěšným navrhovatelům v rozsahu odpovídajícím jejich úspěchu ve věci. Ve věci byla ponechána v platnosti celkem čtyři usnesení shromáždění účastníka ze šesti (výrok I, II, III a IV), co do dvou usnesení byl návrh zamítnut (výrok V). V tomto rozsahu byli navrhovatelé úspěšní a jejich úspěch představuje 66,6 % (2/3). Účastník řízení byl ve věci úspěšný, co do 1/3 ve věci, což představuje 33,3 %. Po odečtení úspěchu účastníka náleží navrhovatelům náhrada 1/3 jejich nákladů řízení. Náklady řízení jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2 000 Kč, odměnou za právní zastoupení a režijními paušály dle vyhlášky 177/1996 Sb. Právní zástupce navrhovatelů provedl ve věci následující úkony právní služby: převzetí věci, podání návrhu, vyjádření ze dne 8. 3. 2023 k výzvě soudu, účast na jednání dne 2. 10. 2023, účast na jednání dne 11. 1. 2024, závěrečné shrnutí ze dne 15. 4. 2024 a účast na jednání dne 25. 4. 2024. Za tyto úkony náleží odměna ve výši 7 x 4 960 Kč (celkem tedy 34 720 Kč). Dále jsou náklady řízení tvořeny 7 režijními paušály ve výši 2 100 Kč. S ohledem na skutečnost, že právní zástupce navrhovatelů je plátcem DPH, je účastník povinen zaplatit navrhovatelům na náhradě nákladů k rukám jejich právního zástupce i tuto 21% daň, tj. částku 7 732 Kč. S ohledem na jen dílčí úspěch navrhovatelů proti účastníkovi, náleží navrhovatelům částka ve výši 15 517,4 Kč, která představuje náklady řízení ve vztahu k třetinovému úspěchu ve věci. Splatnost nákladů byla stanovena v obecné třídní pariční lhůtě (§160 odst. 1 o.s.ř.) na zákonné místo platební, tj. k rukám advokátovým (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

### **Poučení:**

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Pokud by nebylo splněno dobrovolně, co ukládá toto rozhodnutí, až bude vykonatelné, je možno podat návrh na výkon rozhodnutí soudem.

V Praze dne 25. dubna 2024

JUDr. Milada Mašinová  
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S.M.